

Dat klinkt allemaal heel overtuigend. Waar doet Wim zijn inspiratie op voor al dit moois? 'Door veel te reizen en het leven volop te leven doe ik veel inspiratie op. Je referentiekader wordt groter, zelf ben ik niet zo bezig met trends. Een trend is hooguit een stroming van dat moment waar je inspiratie uithaalt, maar het is zeker geen wet. Bij trends moet je je altijd afvragen of jij dat ook bent. Volg je hart en je onderbuik-gevoel als het gaat om interieur. Je eerste instinct is wat je moet doen. Mensen lijken bijvoorbeeld bang van kleur. Je kan altijd veranderen van interieur, maar je bent echt niet een compleet ander mens in een paar jaar tijd. Denk aan je eerste opwelling, die is het meest zuiver. Het gaat, zoals ik al aangaf, allemaal om het bewaken van de beleving.' Het bewaken van de beleving, is dat een 'lifetime' bemoeienis? 'Ach, jaren geleden hield men nog van cocoonen en zocht men de gezelligheid in huis, daarna kwam de trend om vooral veel buiten te zijn, te lunchen en uit te gaan. De beleving verandert nog wel eens. Er is nu bijvoorbeeld vraag naar ruimtes in huis voor entertainment, zoals een home cinema, een spa, of een woonkeuken waar je mag roken. Welke beleving het ook is het maakt niet uit.

WIM VAN DE OUDEWEETERING: 'BIJ TRENDS MOET JE JE ALTIJD AFVRAGEN OF JIJ DAT OOK BÉNT'

In de bar, gesierd door een indrukwekkende kroonluchter in Hotel Toren, praat interieurontwerper Wim van de Oudeweetering enthousiast over de inrichting van dit hotel aan de Amsterdamse gracht. Van de Oudeweetering is een gerenommeerd interieurdeskundige die met een bepaald oog kijkt naar de inrichting van allerhande locaties. Of het nu huizen zijn, of hotels. Eenmaal van zijn hand, heeft het een duidelijke signatuur. In tegenstelling tot de createurs, zoals elders op deze pagina's beschreven, voegt Wim verschillende ontwerpen van verschillende designers samen tot één interieur dat dan toch, hoe vreemd dit ook mag klinken, een uniek geheel vormt. 'Ik houd van rijke stoffen. Net zoals de raambekleding in dit hotel, dat is mijn favoriet, Lizzo stof uit Spanje. De slogan hier is 'Dedicated to charme'. Dit laatste woord betekent in het Engels ook wel to please. Oftewel te behagen. Het gaat dus verder dan alleen het oog. Het is de bedoeling dat de gasten verwend worden en zich op hun gemak voelen. Een voorbeeld hiervan is de speciale ontbijt-chef, die 's ochtends aanwezig is en naar wens ter plekke een grandioos ontbijt verzorgt. Dat is ook onderdeel van mijn vak als ontwerper, om de belevenis compleet te maken. Ik ben een verhaaltjesverteller, in dit hotel vertel ik bijvoorbeeld het verhaal van een vrouw, vandaar deze romantische boudoirachtige stijl. Het is sexy, sensueel maar ook zakelijk succesvol en ze gaat een uitdaging niet uit de weg en vindt dat ze gezien mag worden (open bad). Er bevinden zich heerlijke bedden om in weg te dromen: sexy, mysterieuze raambekleding en volle, kleurige, rijke stoffen.'

Heeft Wim dan ook eens een thriller 'verteld'? Met samengeknepen ogen vertelt hij vermakelijk verder. 'Ik heb wel eens een huis 'gedaan' waar je bij binnenkomst al begint te fluisteren. Met donkere kleuren, zwarte keuken en zware stoffen.' Breed lachend echter gaat hij verder en zegt ook wel eens sprookjes te hebben gerealiseerd door lichte kleuren en zachte stoffen te gebruiken.

Dus je kan met Wim alle kanten op? 'Ja hoor, ik kan ook heel moderne inrichtingen verzorgen. Vroeger had ik ook personeel, ontwerpers in dienst. Maar de praktijk leert dat de klant behoefte heeft aan persoonlijk contact met mij, ze zien mij als de autoriteit. Met de klant samen bepaal ik het interieur en soms ook het exterieur van het huis, laat ik meubels maken of bestellen en ik werk aan de beleving van zo'n huis. Tot in de puntjes, zelfs bepalen we de geuren en de aanleg van de tuin, de keuze in bloemen of bijvoorbeeld de plek waar we graag ons glaasje wijn drinken.'

Als je ook de ontwerpen van anderen gebruikt, ben je dan eigenlijk niet 'gewoon' een stylist? 'Als ik het interieur van een woonhuis doe, vind ik het belangrijk dat de bewoners er zich in thuis voelen en dat het niet een soort decor wordt, waarin ze leven. Dat vind ik ook het verschil tussen stylisten en interieurontwerpers. Stylisten maken een mooi plaatje 2 dimensionaal en een ontwerper houdt rekening met de bewoner, zijn leven en vooral het gevoel bij het huis. Een ontwerper zorgt ervoor dat de inwoner deel is van zijn interieur, maar styling is niet slecht. Ik heb jaren in de mode gezeten en ik merk dat dit nu terugkomt in mijn werk als ontwerper want bijna alles wat ik maak is fotogeniek. Niet expres, maar het gebeurt gewoon.'